

ter sig alene efter den forskjellige Maade, hvorpaa Bygningerne ere opførte, om det er Bindingsværk, Grundmur, om der er Bræddegavl osv.; men til Brugen af Bygningerne, som dog nødvendigviis maa spille en stor Rolle ved Fastsættelsen af Tarifen, er der derimod saagodtsom intet Hensyn taget. Efter at Industrien i Kjøbstæderne har udviklet sig saa meget, som den har, efter at man er begyndt at anvende Dampkraften, efter at Gassen er bleven indført osv., er der en heel Deel Riskoer, som efter den hidtidige Lovgivning, hvorefter der kun kan forsikres mod Skade ved Ild og Lynild, ikke for Dieblisset kunne forsikres hos den almindelige Brandforsikring. Der kan saaledes ikke forsikres mod Sprængning ved Explosion af Damp eller Gas, og endvidere er der endnu en Skade, som der er Trang til at kunne forsikre, nemlig den, som forvoldes paa uassurede Gjenstande ved Brandvæsenets Foranstaltning under Slutningen. For assurede Gjenstande gives der Erstatning, naar de bestadiges ved saadanne Foranstaltninger, men som vidtløstigt forhandlet her i Thinget i Anledning af en anden Lov, der var forelagt for nogle Aar siden, der gives ikke Erstatning for Skade, der skeer paa uassurede Gjenstande. Jeg troer, som sagt, at der er Trang til ogsaa at kunne forsikre denne Skade. Efterhaanden som vi have erholdt Bygningslove — og det er jo allerede flere Aar siden, saa at de nu for en stor Deel have udøvet den Virkning, der tilsigtedes med dem — er det kommet dertil, at Bygningsmaaden ikke længer spiller nogen særdeles stor Rolle, idet den deels allerede er og deels efterhaanden vil blive overeensstemmende med Bygningsloven, saa at Bygningerne ikke kunne siges at være egentlige brandfarlige i Forsikringslovens Forstand, hvorimod den Brandfarlighed, der skal tages i Betragtning ved Forsikringen, væsentlig vil være betinget af den Brug, hvortil Bygningerne anvendes. I den Henseende er der altsaa Trang til at gjøre en Forandring. Det vilde nu med Hensyn til Styrelsesformen være lidet i Samklang med vore Forsatningsforhold og vor hele Udvikling, om en saadan Forening, der dog ifølge sit hele Væsen er en privat Forening, skulde vedblive

at være under Ministerens umiddelbare Styrelse, uden at Repræsentationen eller Interessenterne selv havde nogen Andeel i Styrelsen. Der blev i 1848, da Ministerierne bleve ordnede, ved en kongelig Resolution fastsat, at dette Anliggende midlertidig skulde styres af Justitsministeren, men denne Midlertidighed har nu været lige siden den Tid, og den har medført, at de Forandringer, hvortil Alle fandt, der var Trang, ikke ere blevne fyldestgjorte. Der er saaledes, troer jeg, al mulig Grund til, at de Forandringer, som der nu føles Trang til, skee under Medvirkning fra Repræsentanternes Side. Dette, troer jeg, maa være ønskeligt baade fra Regjeringens Side og fra Interessenternes. Spørgsmaalet har jo væsentlig dreiet sig om, hvorvidt det med Hensyn til Creditforholdene var tilraadeligt at ophæve den Tvangsforpligtelse, som for Tiden finder Sted for alle Kjøbstadbygninger, til at træde ind i den almindelige Brandforsikringsforening. I den Henseende have Regjeringen og Folkethinget jo været enige om, at det var ønskeligt, at man ikke gjorde denne Forandring pludselig, men at der maatte medgaae nogen Tid, i hvilken der kunde forberedes en Tilstand, som gjorde det muligt, at den frie Forening kunde udholde den Concurrence, som da navnlig fra Udlandets Side jo ikke vil udeblive, naar Fritagelse for Tvangen til at indtræde i Foreningen fra Kjøbstadetiernes Side træder i Kraft, og dette Tidsrum er da fastsat til 5 Aar, inden hvilken Tids Udløb der skal udarbejdes en Vedtægt af Justitsministeren, og det valgte Repræsentantskab i Forening. Det forekommer mig, uagtet det ikke udtrykkelig staar i Loven, at maatte være en Selvsølge, at Justitsministeren maa have den afgjørende Stemme i saadanne Tilfælde, hvor der er Uenighed mellem Ministeren og Repræsentantskabet om de Forandringer, der bør foregaae, eftersom der er Spørgsmaal om, at Justitsministeren skal give en Myndighed fra sig, af hvilken han for Dieblisset ene er Hænderhaver. Imidlertid tvivler jeg ingenlunde om, at det vil gaae her, saaledes som det er gaet med Forsikringen af Landbygninger, at der uden Vanffelighed vil kunne opnaaes Enighed om saadanne Punkter. — Medens jeg er kom-